

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/69/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121010134
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6121010134.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. septembra 2021, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD., v trestnej veci obžalovaného I. S., stíhaného pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. a iné, konajúc o odvolaní obžalovaného I. S. voči rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 5Tk/1/2021 zo dňa 05.05.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného I. S. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 5Tk/1/2021 zo dňa 05.05.2021, boli obž. I. S. spolu s obž. ml. S. S. uznaní vinnými a to obž. I. S. zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, 2 písm. c/ Tr.zák. a obž. ml. S. S. zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a to za skutky, ktorých sa dopustili tak, že

1.) obž. I. S. a obž. ml. S. S.

v presne neustálenom čase vo večerných až nočných hodinách dňa 08. 06. 2020, nadväzujúc na predchádzajúce spoločné požívanie alkoholických nápojov, vedení zámerom získať peňažné prostriedky pre svoju osobnú potrebu, sa na bližšie nezistenom mieste v obci Muráň, okres Revúca, dohodli, že peňažné prostriedky sa pokúsia získať v rodinnom dome súp. č. XXX v obci Muráň, v podielovom spoluvlastníctve I.. C. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. - M., Z. XXXX/X a N. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. - M., H. XXXX/XX, ktorý obývala K. C., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom Muráň XXX, ktorú, ako aj objekt rodinného domu a jeho okolie, dobre poznali, za ktorým účelom vnikli najprv na oplotený dvor rodinného domu, tak, že bránu oplotenia preliezol I. S., ktorý potom z vnútornej strany otvoril bránu, cez ktorú na dvor vošiel ml. S. S., následne sa obaja cez dvor presunuli na verandu rodinného domu, z ktorej na okne smerujúcom do obývacej izby, I. S. za pomoci prineseného (s vedomím ml. S. S.) bodnorezného predmetu - noža s plastovou rukoväťou hnedočiernej farby s nápisom na čepeli „STAHLHAUS 18/10 STAINLESS STEEL“ a sily rúk odstránil sieťku proti hmyzu, po čom následne cez pootvorené okno postupne obaja vošli do obývacej izby, kde v tom čase na posteli spala K. C. a cez túto sa dostali aj do ostatných častí domu, kde z priestoru kuchyne z peňaženky uloženej v tam nachádzajúcej sa dámskej kabelke, po skutku v bode 2, odcudzili peňažnú hotovosť vo výške 12,- EUR,

2.) obž. I. S.

v presne neustálenom čase vo večerných až nočných hodinách dňa 08. 06. 2020, po tom, ako za okolností a spôsobom, ako sú popísané v bode 1, spolu s ml. S. S. vnikol cez okno na verande do obývacej izby rodinného domu súp. č. XXX v obci Muráň, kde v tom čase na posteli spala K. C., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom Muráň XXX, reagujúc na skutočnosť, že táto sa po chvíli zo

spánku prebrala a začala kričať, k nej rýchlo pristúpil a prineseným nožom s plastovou rukoväťou hnedočiernej farby s nápisom na čepeli „STAHLHAUS 18/10 STAINLESS STEEL“, celkovej dĺžky 26,5 cm, dĺžky čepele 13 cm a šírky čepele v pätku noža 28 mm, ju ešte ležiacu na posteli začal intenzívne opakovane bodáť do oblasti krku, kde v pravej bočnej a prednej časti krku a priľahlej časti hrudníka jej spôsobil mnohopočetné závažné bodno-rezné poranenia, ktoré v penetrujúcej časti viedli k porušeniu celistvosti stien oboch spoločných krčných tepien, ľavej vnútornej hrdlovej žily, pomliaždeniu štítnej chrupavky a hrtanovej priklpky, kompletnému prerušeniu steny priedušnice a porušeniu steny pažeráka so zasahovaním jedného z bodných kanálov do ľavej pohrudnicovej dutiny s následným krvácaním a rozvojom krvácavého šoku, ktorý v priebehu niekoľko mála minút potom u K. C. vyvolal nezvratný následok - smrť.

Za toto konanie Okresný súd Banská Bystrica odsúdil a to obž. I. S. podľa § 145 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36, písm. d), j), § 38 ods. 2, 3, § 41 ods. 2, § 46 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 20 rokov. Podľa § 48 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. trest bude vykonávať v Ústave na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 2 rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaného zaviazal k povinnosti nahradiť poškodenému I. C. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. XXXX/X, H. škodu vo výške 29 000,- Eur ako nemajetkovú ujmu, poškodenej N. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XXXX/XX, H., škodu vo výške 29 000,- Eur ako nemajetkovú ujmu, poškodenému I. D. C., nar. XX. XX. XXXX, I. XXX, M., škodu vo výške 29 000,- Eur ako nemajetkovú ujmu, ako aj škodu vo výške 1 476,14 Eur ako pohrebné trovy.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodených I. C. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. XXXX/X, H., N. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XXXX/XX, H. a I. D. C., nar. XX. XX. XXXX, I. XXX, M., odkázal so zvýškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

B. ml. S. S. odsúdil podľa § 194 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 36 písm. 1), n), § 37 písm. m), 38 ods. 2, 3, § 39 ods. 1, 3 písm. e), § 46, § 117 ods. 1, 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov. Podľa § 117 ods. 3 Tr. zák. trest bude vykonávať v Ústave na výkon trestu pre mladistvých. Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr.zák. mu súd uložil aj ochranné opatrenie - ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Konanie voči obž. ml. S. S. nadobudlo právoplatnosť a to dňa 21.05.2021, keďže voči rozsudku nepodali odvolanie ani obžalovaný, ani jeho obhajca a ani krajský prokurátor a dokonca tento ml. obž. S. S. aj dňa 08.07.2021 nastúpil sám výkon trestu odňatia slobody v ÚVTOS Banská Bystrica. Obžalovaný I. S. však s vyššie uvedeným rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica spokojný nebol a podal voči nemu odvolanie jednak sám rukou písaným podaním, ako aj cestou svojej obhajkyne.

V rukou písanom odvolaní obžalovaný uviedol, že je nevinný, trestnej činnosti sa nedopustil, považuje za potrebné uviesť, že žiada krajský súd, aby spravodlivo posúdil jeho konanie, aby mu umožnil vystúpenie na detektore lži, ktorý by preukázal, že on je nevinný. Aj kamerové záznamy svedčia o tom, že ml. S. sa pohyboval po dedine a nie on, a preto žiada krajský súd o spravodlivý rozsudok a má za to, že je potrebné, aby vinu za tento skutok niesol ten, kto sa ho dopustil, pretože on sa žiadneho trestného činu nedopustil. C. verí, že jeho odvolanie súd spravodlivo rozhodne.

Obhajkyňa obžalovaného za obžalovaného podrobným písomným odôvodnením odvolania uviedla, že pokiaľ ide o konkrétny prípad a osobu obžalovaného I. S., podľa jej názoru nie je možné založiť jeho vinu len na dvoch, aj to neurčitých a zmätočných dôkazoch, tak ako to uviedol súd na strane 23 napadnutého rozsudku, keď vychádzal z toho, že o vine obžalovaného ho presvedčili dva dôkazy a to výpoveď spoluobž. S. a pachové stopy.

V tomto smere potom porovnaním jednotlivých výpovedí obž. ml. S. ohľadne skutkových zistení vyplynulo, že tieto nie sú súladné, práve naopak, ohľadom niektorých a to aj podstatných skutočností, ktoré obž. ml. S. uvádza ku skutkom, tieto sú rozporné a navzájom si odporujú.

Výpovede obžalovaného ml. D. S. vôbec nevyznievajú presvedčivo (na takejto výpovedi, výpovediach, zmätočných, protichodných a neurčitých, nemôže byť založený záver súdu o vine obž. M. S.), ako napr.:

-či už ohľadom skutočnosti, ako mali vojsť do dvora poškodenej pani C. - či preskočili obidvaja plot v predzáhradke rodinného domu - ako uviedol na HP dňa 14.04.2021 alebo vošli do dvora rodinného domu inak ako to uvádzal v zápisnici dňa 21.10.2020,
-či okno z verandy do izby domu bolo otvorené alebo bolo zatvorené, kedy najprv uvádza (dňa 25.08.2020) okno bolo otvorené na šírku 20 cm, avšak na hlavnom pojednávaní dňa 14.04.2021 uvádza, že okno bolo zatvorené - vytlačil ho obžalovaný M. S.,
-rovnako sú nezrovnalosti ohľadom KTO z obžalovaných, KDE konkrétne bol potom ako vošli do izby domu, keďže podľa jeho tvrdení išli za sebou najprv obžalovaný M. S. a za ním obžalovaný ml. D. S. a kto čo mal v dome robiť,
-či mu mal dať obžalovaný M. S. peniaze do vrečka alebo do ruky a on si ich dal následne do vrečka sám, keď práve ohľadom tohto uvádza rozdielne verzie, či už na hlavnom pojednávaní dňa 14.04.2021 v porovnaní s jeho skoršími výpoveďami,
-tiež rozporné tvrdenia obžalovaného ml. D. S. týkajúce sa toho, KTO vzal kabelku poškodenej pani C., keď v zápisnici dňa 21.10.2020 uvádzal, že ju z vešiaka vzal ON -obžalovaný ml. D. S., na hlavnom pojednávaní dňa 14.04.2021 uviedol, že danú kabelku vzal obžalovaný M. S..
-KTO čo mal robiť po skutku, teda čo sa týka napr. šampónu-JAR, či JAR mal dať naspäť do rodinného domu pani C. obžalovaný M. S. (ako to uviedol obžalovaný ml. D. S. dňa 26.08.2020) a ON obžalovaný ml. D. S. mal čakať pri bráne, avšak tento v ďalšej výpovedi rozdielne uvádza, že „JAR“ dal naspäť sám obžalovaný ml. D. S. (dňa 25.08.2020), pričom dokonca uvádza aj miesto kam ju mal pri umývadle položiť - vrátiť.

Uvedené rozporné tvrdenia obžalovaného ml. D. S. sú tak závažné, že vytvárajú v skutkovom deji a v jeho ustálení mnoho otáznikov a spochybňujú vierohodnosť samotného obžalovaného ml. D. S.. Mám za to, že na takýchto výpovediach druhého spoluobžalovaného nemôže byť založený záver o vine obž. M. S., uvedené zásadne namietame.

Týmito dôkazmi, vrátane ďalších fotografií, je preukázané, že v daný deň skutku naozaj nebol obž. M. S. v prítomnosti obž. ml. D. S., spolu sa v deň skutku nepohybovali, tak ako to aj tvrdil pravdivo obž. M. S., nie sú zachytení na žiadnom kamerovom zázname, čo vyvracia tvrdenie obž. ml. D. S., že bol spolu len s obž. M. S. od večera až do nočných hodín - počas 3 hodín na aut. zastávke (búdke) a popíjali spolu alkohol, vodku, keďže práve obž. ml. D. S. sa vo večerných ako aj v neskorých nočných hodinách teda v čase, kedy mal byť na aut, zastávke práve s obž. M. S. a rovnako v čase skutku, pohyboval sám alebo s inými osobami po obci I. a nie s obžalovaným M. S., ktorý nie je vo večerných, či v neskorých nočných hodinách zachytený na žiadnom kamerovom zázname, fotografii a vôbec nie v prítomnosti s obž. ml. D. S..

Z fotografií č. 23, 24 nesporne vyplýva, že bol zachytený na zázname práve obž. ml. D. S. v čase o 22.38 hod., keď ide smerom na Prednú Horu a o 15min. v čase o 22,53hod. sa vracia naspäť -fotografia č. 25. Rovnako je potrebné poukázať na to, že obž. ml. D. S. uvádza, že obžalovaný M. S. mal odísť (počas toho ako boli údajne spolu na aut. zastávke) na 5 minút domov a vrátiť sa naspäť k zastávke autobusu / do búdky/ s nožom, čo je však úplne nereálne vzhľadom na vzdialenosť zastávky autobusu (v centre obce Muráň pri predajni Muránske buchtý) a miesta bydliska obž. M. S. - Muráň č. XXX, čo je asi 1200 m (trasa tam aj späť), pričom z časového hľadiska išlo o interval 16 min. Ako bolo listinnými dôkazmi - fotografiami preukázané, bol to práve obž. ml. D. S., ktorý sa v čase, keď mal byť „údajne“ v spoločnosti obž. M. S. na autobus, zastávke a rovnako vo večerných až nočných hodinách, teda v čase skutkov, pohyboval po obci Muráň v prítomnosti inej osoby, prípadne sám, čo je dôkazom, že nemohol a ani nebol s obž. M. S. sám na autobusovej zastávke.

Z výpovede samotného obžalovaného ml. D. S. vyplýva, že si požičiaval oblečenie, a to aj od obžalovaného M. S., pričom rovnako aj svedkovia (matka obžalovaného ml. D. S. W. S. ako aj svedok J. H.) potvrdili, že si obžalovaný ml. D. S. požičiaval od kamarátov veci, ktoré sa mu páčili a tieto aj nosil. Uvedené uvádzame v súvislosti s odobratými pachovými stopami na mieste činu, ktoré majú predstavovať druhý dôkaz, ktorý mal presvedčiť súd o vine obž. M. S..

Obžalovaný ml. D.S. konkrétne uviedol, že si požičal od obžalovaného M. S. okrem iných vecí aj mikinu, ktorú nosil a uvedenú mikinu mal aj v deň skutku 08.06.2020 u poškodenej pani C., čo uviedol na hlavnom pojednávaní dňa 14.04.2021, Na základe uvedeného mohol počas času 37 hodín obž. ml. D. S. preniesť pachové stopy obž. M. S. do domu poškodenej bez jeho vedomia a pričinenia.

Čo sa týka noža, tu poukazuje obhajoba na významnú okolnosť spojenú s vykonaním rekognície veci „in natura“ - noža dňa 21.10.2020, kedy bol uvedený nôž - doličný predmet č. 2 obžalovanému ml. D. S. ukázaný policajtmí ešte pred samotnou rekogníciou a až následne mu bol predložený ten istý nôž na rekogníciu - opoznanie. Z uvedeného dôvodu namieta zákonnosť vykonania tohto dôkazu a poukazujem na jeho nulnosť.

Pokiaľ ide o kamerové záznamy z Obce Muráň v deň skutku 08.06.2020 a hlavne v čase spáchania skutku - večerné až nočné hodiny, ani na jednej z uvedených kamier nebol zachytený obžalovaný M. S. spolu s obžalovaným ml. D.S..

Z kamerových záznamov vyplýva, že obžalovaný M. S. bol zachytený obecnými kamerami v popoludňajších hodinách oblečený v tričku a v krátkych nohavičkách pod kolená, čo ani nepopieral - fotografie č. 1 a č. 7, avšak práve obžalovaný ml. D. S. bol zachytený kamerami na viacerých záberoch (dôkazom sú fotografie) nielen vo večerných hodinách v prítomnosti iných osôb (manželka I. S., svedok Q. I.) ale aj v neskorých nočných hodinách SAM (. identifikácia napr. oranžová podrážka obuvi), konkrétne ide o fotografie č. 8, č. 9, č. 10, č. 16, č. 17, č. 23, 24, 25, pričom jeho totožnosť bola potvrdená svedkami priamo na hlavnom pojednávaní dňa 16.4.2021 predložením jednotlivých fotografií svedkom, čo vyvracia tvrdenie samotného obž. ml. D. S., že v uvedenom čase bol na zastávke s obž. M. S..

Obžalovaný M. S. vo večerných, či v nočných hodinách nebol zachytený na žiadnom kamerovom zázname, čo vyvracia aj tvrdenie obžalovaného ml. D. S., že tento mal v neskorých hodinách ísť z autobusovej zastávky domov a vrátiť sa späť v zelenej mikine a s nožom (teda na danej ceste v smere od centra obce Muráň, kde je aut. zastávka na Prednú Horu a potom cca o 15 min. naspäť kamerové záznamy na uvedenej trase v zachytili práve obžalovaného ml. D. S.). Naopak kamerové záznamy a z nich vyhotovené fotografie, sú súladné s výpoveďou obžalovaného M. S., že sa po hre v kartách s kamarátmi rozišli a išiel domov a nepohyboval sa po obci Muráň.

Obhajoba poukazuje aj na výpovede znalkyň, ktoré vypracovali znalecký posudok ohľadom duševného stavu obžalovaného ml. D. S., vypočuté na hlavnom pojednávaní dňa 14.04.2021, kedy sa zúčastnili konfrontácie medzi obžalovanými, tieto sa vyjadrili nasledovne:

Znalkyňa I.. Z. Y. zotrvala na záveroch ZP a zároveň doplnila na hlavnom pojednávaní dňa 14.04.2021, na ktorom bola prítomná po celý čas a pozorovala správanie obidvoch obžalovaných, že u obžalovaného ml. D. S. bola zistená tendencia obžalovaného ml. D. S. unikať od skutočnosti, ktoré mu nevyhovujú, ktoré nechce povedať, narastala u neho tenzia, išiel do agresívnych prejavov odmietania, obžalovaný sa vie naučiť čo potrebuje, nechce hovoriť o tom, že mu je nepríjemné alebo by mu mohlo poškodiť; znalkyňa poukázala vo svojej výpovedi aj na zistenia a výpoveď pani učiteľky obžalovaného ml. D. S. a tiež aj pani p. Z. W., ktorá vedie komunitné centrum v Muráni, ktoré osobne navštevuje obžalovaný ml. D. S., že tento (obžalovaný S. S.), keď chce niečo počuť, tak počuje aj verbálnu komunikáciu, pri hlasnom rozprávaní S. počuje a rozumie, čo mu bolo povedané a tiež vie dobre čítať z pier úst. Mladistvý S. S. skôr využíva svoj sluchový postih vo svoj prospech, nakoľko keď chce tak niektoré veci počuje a niekedy, keď s nikým nechce komunikovať, tak sa stáva nepočujúcim - uvedené je zaznamenané aj v ZP č. 86/2020-strana č. 17.

Rovnako na otázku obhajcu obžalovaného ml. D. S. znalkyňa uviedla, že obžalovaný ml. D.S. má tendenciu utekať od niektorých výpovedí a nehovorí to preto, aby si neprivodil niečo zlé pre seba a u obžalovaného ml. D. S. ide skôr o jazykový hendikep než rečový.

Z výpovede znalkyne na hlavnom pojednávaní ako aj zo ZP č. XX/XXXX vyplýva, že sú u neho vysoko pravdepodobné znaky účelovosti a agravácie (predstieranie) jeho ťažkostí / strana č. 68 PZ /;

Druhá znalkyňa I.. V. Q., tiež prítomná po celý čas na hlavnom pojednávaní dňa 14.04.2021, pozorovala správanie, prejavy obidvoch obžalovaných aj pri ich vzájomnej konfrontácii, táto zotrvala na záveroch ZP Č. 101/2020, v ktorom okrem iného uviedla odpoveď č. 9 - nie je ľahko ovplyvniteľný, klamstvo, účelové a alibistické spracovávanie jednotlivých údajov na základe osobnostnej štruktúry obžalovaného ml. D. S. vylúčiť nemožno, i e vysoko pravdepodobné. Zároveň na hlavnom pojednávaní dňa 14.04.2021 doplnila,

že ak má obžalovaný hovoriť o niečom, čo mu je nepríjemné, snaží sa z toho uniknúť, ako by niečo skrýval, tiež sa pri konfrontácii nie vždy díval do očí obžalovaného M. S., skôr sa díval všade inde. Pachové stopy, ktoré boli odobraté na mieste činu OČTK, ide o dôkaz, ktorý sám o sebe jednoznačne nepreukazuje fyzickú prítomnosť obžalovaného v izbe poškodenej - ako to uvádzajú aj závery dokazovania, pachová stopa jednej osoby môže byť odobratá na určitom mieste aj napriek tomu, že sa na tomto danom konkrétnom mieste táto osoba vôbec nenachádzala - úplne pri tom postačuje, že si niekto úplne odlišný (odlišný od osoby obžalovaného) oblečie oblečenie patriace tejto osobe. Zásadná skutočnosť v tomto smere je to, že obžalovaný ml. D. S. mal v deň a v čase skutku na sebe oblečenú mikinu vlastnícky patriacu obžalovanému M.S. a sám to aj potvrdil - takže tento dôkaz - pachové stopy, zásadne spochybňujeme, uvedený dôkaz môže usvedčovať ako jedného, tak aj druhého obžalovaného.

K možnosti prenesenia pachovej stopy sa vyjadril aj znalec V. Bc. N. D., a to aj vo vzťahu k pachovej stope na zemi, na koberci, z vrchnej časti oblečenia, kedy sa pachová stopa môže hýbať vplyvom prúdenia vzduchu a iných podmienok. Pri pachovej stope zaistenej na kabelke možný prenos jej súčastí o bundu alebo jej vloženie do vrečka bundy. Rovnako je dôležité poukázať aj na čas spáchaného skutku - 08.06.2020 a vykonanie ohliadky z miesta činu - zaistenie pachových stôp dňa 10.06.2020, teda časové obdobie - 37 hodín, 1,5 dňa, počas tak dlhého časového horizontu mohlo byť úmyselne, či nevedome kontaminované miesto činu.

K uvedenému je možné uviesť, že pachová stopa obžalovaného M. S. mohla byť aj na mieste činu prenesená - čo vôbec nie je vylúčené s poukazom na požičkovanie vecí medzi kamarátmi a mohla to urobiť akákoľvek iná osoba, ktorej pachová stopa nebola porovnávaná. V súvislosti s odobratými pachovými stopami poukazuje obhajkyňa na platnú judikatúru (konkrétne rozhodnutie NS SR-Uznesenie sp. zn. 4 Tdo 49/2016 zo dňa 6. júna 2017), v zmysle ktorej súčasná judikatúra uznáva výsledky pachovej identifikácie len ako dôkaz nepriamy, použiteľný len v uzavretom kruhu nepriamych dôkazov, alebo ako dôkaz podporný k priamemu dôkazu. Pachová identifikácia sama o sebe preto nemôže slúžiť ako hlavný usvedčujúci dôkaz viny obžalovaného, ale musí byť doplnená inými dôkazmi. Aj napriek zachovaniu prísnych požiadaviek odberu a porovnania pachových stôp policajnými orgánmi, aj za predpokladu ich prevedenia nespochybniteľným spôsobom dôkazy používajúce pachové stopy sú nepriame a ako jediné neobstoja, pretože preukazujú, že obvinený bol na mieste činu alebo ináč preniesol pach na veci súvisiace s trestnou činnosťou, ale nepreukazujú, že čin priamo spáchal. Preto je potrebné, aby tento dôkaz nebol pre uznanie viny jediným, osamoteným. K uvedenému dodáva, že pachová stopa zároveň vôbec nemusí preukazovať skutočnosť, že obžalovaný sa na mieste činu skutočne fyzicky nachádzal.

Obžalovaný M. S. tvrdí, že u poškodenej pani C. v čase spáchania skutku nebol prítomný, nevyskytoval sa na mieste činu a skutok jemu kladený za vinu nespáchal, toto tvrdí od samého začiatku. V tomto kontexte je potrebné zdôrazniť, že na druhej strane bola v priebehu dokazovania a pri úvodných úkonoch trestného konania OČTK odobratá na mieste činu stopa - odtlačok obuvi, pričom znaleckým skúmaním bola preukázaná zhoda tejto stopy s konkrétnou obuvou - tenisovou značky ADIDAS, vlastnícky patriaca osobe menom N. H., pričom túto obuv mal mať v čase skutku na sebe práve obžalovaný ml. D. S., ktorý uvedené aj priznal a potvrdil. S poukazom na uvedené je nutné konštatovať, že obžalovaný ml. D. S. mal v čase skutku obutú obuv, ktorá jemu vlastnícky nepatrila a mal na sebe podľa jeho výpovede na hlavnom pojednávaní aj mikinu požičkanú od obžalovaného M. S., teda obžalovaný ml. D. S. mohol na mieste činu (v časovom horizonte hodín) preniesť pachové stopy iných osôb, vrátane pachovej stopy obž. M. S..

Pokiaľ ide navzájom rozporné výpovede obžalovaného ml. D. S. v neprospech obžalovaného M. S., v tomto smere ide o tvrdenie proti tvrdeniu, pričom poukazujeme na skutočnosť, že obžalovaný ml. D. S. je v súčasnosti na slobode, čo obhajoba považuje pri tak závažnom trestnom čine, v ktorom proti sebe stoja protichodné výpovede dvoch osôb, za neprípustné.

Na záver, podľa názoru obhajoby, po vykonanom dokazovaní má zato, že neexistuje jediný hodnoverný priamy dôkaz o vine obžalovaného a aj nepriame dôkazy vyznievajú otázne a nejednoznačne.

Súdu bolo umožnené pozorovať obžalovaných pri ich výpovediach ako aj pri konfrontácii priamo na hlavnom pojednávaní, pričom si súd priamym pozorovaním hlavne obžalovaného ml. S. mohol vytvoriť vlastný názor na jeho spoľahlivosť i vierohodnosť vo vzťahu obžalovanému M.S..

Vyhodnocovanie dôkazov nemožno podriaďiť účelovosti, resp. dôkazy nemožno hodnotiť účelovo s tendenciou za každú cenu dokázať, že obžalovaný M.S. je vinný.

Vykonané dôkazy musia jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že práve I obžalovaný je skutočne tou osobou, ktorá žalovaný skutok spáchala. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností o vine obžalovaného, je potrebné tieto pochybnosti vykladať v jeho prospech a nie naopak. Ani vysoký stupeň podozrenia sám o sebe nevytvára zákonný podklad pre odsudzujúci výrok (rozh. NS SR sp. zn. 5To/20/2010).

Nízke požiadavky na istotu by mohli zvýšiť nebezpečenstvo justičných omylov (rozh. NS SR sp. zn. 2To/13/2018).

Zásada in dubio pro reo, ktorá je špecifickým výrazom zásady prezumpcie nevinu, vyžaduje, aby sudcovia nevychádzali z predpokladu presvedčenia, že obžalovaný spáchal čin, ktorý je mu kladený za vinu, aby dôkazné bremeno spočívalo na obžalobe a aby prípadné pochybnosti boli využité v prospech obžalovaného (rozh. ESLP vo veci Melich & Beck proti Česká republika zo dňa 24.07.2008, ods. 49).

Na základe vykonaného dokazovania a vyhodnotenia dôkazov v súlade so zásadou uvedenou v §2 ods. 12 Tr. por. je možné podľa nášho názoru dôjsť k záveru o tom, že vykonanými dôkazmi nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok uvedený v obžalobe prokurátora spáchal práve obžalovaný I. S.. Ohľadom možného motívu zo strany obžalovaného ml. D. S. je možné len hypoteticky predpokladať jeho snahu vyvinúť sám seba, prípadne kryť inú osobu zo spáchania tak závažného trestného činu.

Podľa názoru obhajoby výsledky vykonaného dokazovania odôvodňujú postup podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku.

Obžalovaný M. S. sa opakovane dožadoval a dožaduje, aby mohol ísť na detektor lži, nakoľko nevie ako inak by mohol dokázať svoju nevinu, toto uviedol priamo aj pred senátom na hlavnom pojednávaní dňa 14.04.2021 ako aj v svojej záverečnej reči dňa 05.05.2021.

Aj napriek tomu, že náš Trestný poriadok nepozná vyslovene vykonanie dôkazu detektorom lži, sú toho názoru, tak ako to koniec koncov predpokladá aj Trestný poriadok, že za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa Trestného poriadku alebo podľa osobitného zákona. Ďalej Trestný poriadok vymenúva, čo sa za dôkazné prostriedky považuje, pričom v citovanom ustanovení §119 ods. 2 Tr. por. je uvedené slovo „najmä“ - a teda teoreticky nie je vylúčený aj iný dôkazný prostriedok, ktorý by mohol pomôcť k objasneniu celej veci. Obžalovaný M. S. sám opakovane žiadal a dožadoval sa jeho výpovede podrobenej aj detektorom lži, s cieľom preukázať svoju nevinu.

Obhajkyňa zdôrazňuje, že v zmysle početnej judikatúry, na preukázanie viny obžalovaného I. S. súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru (Rt -38/1968).

Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, prípadne že tento skutok spáchala osoba odlišná od obžalovaného. Jeho vina musí byť preukázaná takými dôkazmi, ktoré budú súdu poskytovať najvyššiu mieru istoty o tom, že naozaj je obžalovaný M.S. zodpovedný za spáchanie skutkov.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti obhajoba navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu vo vzťahu k obž. I. S. v danej trestnej veci podľa §321 ods. 1 písm. a), b) a c) Tr. por. zrušil a podľa §322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol alternatívne napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v danej trestnej veci podľa §321 ods. 1 písm. a), b) a c) Tr. por. zrušil a podľa §322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám vo veci tak, že obžalovaného I. S. spod obžaloby oslobodí podľa § 285 písm. c) Tr. por.

Na verejné zasadnutie, kde krajský súd konal o odvolaní obž. I. S., bol predvolaný obž. I. S., ktorý bol riadne predvolaný a predvedený eskortou, bola prítomná aj jeho obhajkyňa, ako aj krajský prokurátor. Obhajkyňa obžalovaného v konečnom návrhu uviedla, že v podrobnostiach odkazuje na svoje podrobne vypracované odvolanie, domnieva sa, že v tomto odvolaní sú uvedené všetky relevantné skutočnosti, pre ktoré napadli vyššie uvedený rozsudok a potom v zhode s týmto odvolaním aj navrhla, aby bol napadnutý

rozsudok okresného súdu zrušený a buď krajský súd sám oslobodí obžalovaného spod obžaloby, alebo zruší napadnutý rozsudok a vec vráti okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry v konečnom návrhu uviedla, že na rozdiel od obhajoby považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch a preto navrhla, aby podľa § 319 Tr. por. bolo odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuté.

Na verejnom zasadnutí bol prítomný aj splnomocnenec poškodených, ktorý v konečnom návrhu uviedol, že v zhode ako to uviedla aj prítomná prokurátorka, považuje napadnutý rozsudok vo všetkých výrokoch, ktoré sa týkajú poškodených, za správny a zákonný a preto aj v súlade s návrhom pani prokurátorky navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Obžalovaný I. S. v konečnom návrhu uviedol, že skutku sa nedopustil a preto žiada krajský súd o spravodlivé rozhodnutie.

Krajský súd v Banskej Bystrici potom na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného I. S. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby mu umožnili spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivito ako aj v súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. jednoznačne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali, ako boli výpovede obž. I. S. a ml. S. S..

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd veľmi podrobne a presvedčivo uviedol, ako sa vysporiadal s obhajobou obžalovaného a prečo jeho obrane o tom, že sa nedopustil trestného činu vo vzťahu k poškodenej K. C., neuveril.

Ani Krajský súd v Banskej Bystrici nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania a aj podľa názoru krajského súdu je nimi preukázané, že obž. I. S. sa dopustil obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák., v súbehu so zločinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák.

Za takejto situácie potom správne postupoval okresný súd, keď v tomto smere uznal obž. I. S. za vinného a správne mu aj uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, pričom odvolací súd si skutkové zistenia, ako aj právne posúdenie konania obžalovaného v celom rozsahu osvojuje, pretože bolo dostatočne podrobne a presvedčivo odôvodnené v napadnutom rozsudku, odvolací súd nemá o týchto záveroch prvostupňového súdu pochybnosti a preto si úvahy a závery prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Tu krajský súd musí poukázať aj na to, že nie je jeho povinnosťou odôvodňovať svoje rozhodnutie ponímané v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom odvolateľa, keďže odvolací súd sa pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia rozhodnutia súdu nižšieho stupňa, pričom aj podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu SR z citovaných článkov Ústavy SR a Dohovoru nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu.

Naviac je nutné uviesť, že obhajoba v priebehu už prípravného konania ako aj následne konania pred prvostupňovým súdom spochybňovala závery prípravného konania o tom, že by mal byť práve I. S. páchatelom trestného činu a všetky okolnosti, ktoré potom podrobne rozviedla obhajkyňa za obžalovaného v dôvodoch odvolania, uvádzali už v priebehu konania na okresnom súde, kde s týmito dôkazmi sa odvolací súd jednoznačne vysporiadal a aj potom na ne vo svojom rozhodnutí reagoval. Z týchto dôvodov preto ani krajský súd nezistil pochybenia v tom, že by obž. I. S. nebol páchatelom

trestného činu a že by bolo nutné korigovať rozhodnutie prvostupňového súdu o vine v tomto prípade vo vzťahu už aj k právoplatne odsúdenému ml. S..

V tomto smere preto musel krajský súd odvolanie obž. I. S. ohľadne viny zamietnuť.

Krajský súd sa zaoberal aj myšlienkou, či je trest, ktorý bol obžalovanému uložený, zákonný, či nejde o neprimerane prísny trest a či nie je možné mu ukladať aj trest kratšieho trvania, za prípadného použitia zmierňujúceho ustanovenia § 39 Tr.zák. V tomto smere však krajský súd jednoznačne dospel k záveru, že pre takýto postup neexistujú žiadne dôvody. Je pravda, že obž. S. nebol doposiaľ súdne trestaný, avšak nemal žiadnu zásadnú poľahčujúcu okolnosť, ktorá by podmieňovala použitie zmierňujúceho ust. § 39 Tr. zák. Je síce pravdou, že trestného činu sa dopustil vo veku blízkom veku mladistvých, aj to, že nebol doposiaľ súdne trestaný, avšak samotné tieto dve okolnosti nemôžu prisvedčiť tomu, aby krajský súd automaticky aplikoval na trest obž. I. S. ust. § 39 Tr. zák. a aby mu potom ukladal trest kratšieho trvania ako je to uvedené v osobitnej časti Trestného zákona pri trestnom čine vraždy podľa § 145 ods. 2 Tr. zák.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam potom krajský súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by akýmkoľvek spôsobom mohli ovplyvniť zmenu rozhodnutia v prospech obžalovaného I. Duláka a preto postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné odvolanie obžalovaného zamietol.

Krajský súd toto svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.